

Nhân danh

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c
Thứ Hai, 08 Tháng 10 Năm 2012 06:16

Trong b&#t c&# tr&#ng h&#p nào, vi&#c nhân danh &#n đ&#nh cũng v&#n ch&# là m&#t s&# l&#a b&#p nh&#m duy trì m&#t ch&# đ&# đ&#c tài và tham nhũng.

Khi nói đ&#n thành ngữ “lòng tham không đáy”, chúng ta th&#ng nghĩ ngay đ&#n chuy&#n ti&#n b&#c. Nh&#ng liên quan đ&#n lòng tham, không ph&#i ch&# có chuy&#n ti&#n b&#c. Đ&#i v&#i quy&#n l&#c, ng&#i ta cũng không bao gi&# bi&#t đ&#n gi&#i h&#n. Bao gi&# nh&#ng ng&#i có quy&#n cũng có khuynh h&#ng l&#m quy&#n. B&#i v&#y, m&#t trong nh&#ng v&#n đ&# quan tr&#ng và nh&#c nh&#i nh&#t c&#a các ch&# đ&# dân ch&# là tìm cách ngăn ng&#a và ch&#n đ&#ng nh&#ng s&# l&#m quy&#n &#y. Dĩ nhiên, đó không ph&#i là đi&#u đ&#. Gi&#i c&#m quy&#n, t&# dân ch&# đ&#n đ&#c tài bao gi&# cũng có nh&#ng cách đ&# thoát kh&#i nh&#ng s&# ngăn ch&#n &#y. M&#t trong nh&#ng cách ph&# bi&#n nh&#t là...nhân danh.

Năm 2001, nhân danh s&# an toàn c&#a n&#c M&#, T&#ng th&#ng George W. Bush xua quân đánh Afghanistan. Năm 2003, nhân danh s&# an toàn c&#a th&# gi&#i, ông l&#i xua quân qua đánh Iraq. Tr&#c nh&#ng lý do r&#t m&#c chính đáng &#y, c&#ng v&#i tâm lý v&#a ho&#ng h&#t v&#a ph&#n n&# sau cu&#c kh&#ng b&# ngày 11 tháng 9, ph&#n l&#n dân M&# đ&#ng ý tham chi&#n. Tr&#c đó, su&#t th&#i Chi&#n tranh l&#nh, bên phía t&# b&#n, đ&#ng đ&#u là M&#, lúc nào cũng nhân danh t&# do; và phía c&#ng s&#n, đ&#ng đ&#u là Liên xô, lúc nào cũng nhân danh s&# bình đ&#ng, đ&# t&#p trung quy&#n l&#c vào tay nhà n&#c và hành x&# quy&#n l&#c &#y đ&#i v&#i các n&#c khác. Tr&#c đó n&#a, th&#i ch&# nghĩa th&#c dân, t&#t c&# các đ&# qu&#c đ&#u nhân danh văn minh và s&# m&#nh khai hóa đ&# xâm l&#c, áp b&#c và bóc l&#t các n&#c nh&#c ti&#u.

&# đâu và th&#i nào cũng có nh&#ng s&# nhân danh nh&# th&#. Ch&# có đi&#u, sau này, &# các n&#c dân ch&#, nh&#ng s&# nhân danh nh&# v&#y, dù sao, cũng h&#n ch&# và th&#ng thì khá ng&#n h&#n. Trong dân chúng, đ&#c bi&#t gi&#i trí th&#c, không ph&#i ai cũng s&#n sàng ch&#p nh&#n nh&#ng s&# nhân danh nh&# th&#. Nhi&#u ng&#i không ng&#ng đ&#t v&#n đ&#. M&#t lúc nào đó, chính quy&#n cũng ph&#i ch&#p nh&#n s&# th&#t và t&# b&# tham v&#ng n&#i r&#ng quy&#n l&#c c&#a mình, tr&# l&#i nh&#ng gi&#i h&#n mà lu&#t pháp quy đ&#nh.

Ch&# &# nh&#ng qu&#c gia đ&#c tài, nh&#ng s&# nhân danh nh&# v&#y m&#i s&#ng lâu, do đó, m&#i gây nên nh&#ng tác h&#i kh&#ng khi&#p. M&#t s&# nhà lãnh đ&#o c&#ng s&#n, t&# Stalin đ&#n Mao Tr&#ch Đông và Pol Pot, đã nhân danh cách m&#ng, gi&#t h&#i c&# tri&#u ng&#i; riêng tr&#ng h&#p c&#a hai ng&#i trên, gi&#t h&#i c&# hàng ch&#c tri&#u ng&#i, tr&# thành nh&#ng sát th&# có bàn tay đ&#m máu nh&#t trên th&# gi&#i trong su&#t th&# k&# 20.

Vi&#t Nam cũng th&#.

T&# lúc đ&#c thành l&#p vào năm 1930 đ&#n 1954, đ&#ng c&#ng s&#n Vi&#t Nam lúc nào cũng nhân

Nhân danh

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c

Thứ Hai, 08 Tháng 10 Năm 2012 06:16

danh lòng yêu n&#c đ&# t&# p h&# p qu&# n chúng và thấu tóm quy&# n l&#c. Đ&#nh Pháp: h&# nhân danh lòng yêu n&#c. , thì cũng đ&#c. Nh&#ng gi&#t h&#i các đ&#ng phái qu&#c gia, nh&#ng ng&#i cũng đang tìm cách ch&#ng Pháp nh&# h&#, h&# cũng nhân danh lòng yêu n&#c. T&# năm 1954 v&# sau, h&# v&#a nhân danh lòng yêu n&#c v&#a nhân danh cách m&#ng đ&# phát đ&#ng cu&#c chi&#n tranh Nam B&#c kéo dài c&# hai m&#i năm và đ&# th&#ng tay đàn áp b&#t c&# ng&#i nào ch&#ng đ&#i l&#i h&#, th&#m chí, ch&# hoài nghi h&#. H&#u qu&#? Bao nhiêu x&#ng máu c&#a ng&#i Vi&#t đã đ&# xu&#ng. Ng&#i ta &#c tính, su&#t cu&#c chi&#n tranh Vi&#t Nam, t&# 1954 đ&#n 1975, &#c hai bên, có kho&#ng ba tri&#u ng&#i b&# gi&#t ch&#t. Còn nh&#ng ng&#i b&# gi&#t ch&#t trong các cu&#c c&#i cách ru&#ng đ&#t vào gi&#a th&#p niên 1950, nh&#ng cu&#c thanh tr&#ng đ&#i danh nghĩa ch&#ng xét l&#i vào gi&#a th&#p niên 1960 và trong các tr&#i c&#i t&#o &# mi&#n Nam sau năm 1975 là bao nhiêu, chúng ta hoàn toàn không bi&#t. R&#i s&#ng&#i ch&#t trên bi&#n cũng nh&# trên đ&#ng v&#t biên n&#a. Ng&#i ta &#c tính đ&#n m&#y trăm ngàn ng&#i. M&#t con s&# chính xác v&#n còn đ&#ng. Đ&#i các nhà nghiên c&#u, sau này.

Mà thôi. Đó là nh&#ng chuy&#n cũ. T&# g&#n hai th&#p niên g&#n đây, sau khi ch&# đ&# c&#ng s&#n &# Liên xô và Đông Âu s&#p đ&#, không th&# nhân danh cách m&#ng đ&#c n&#a, nhà c&#m quy&#n Vi&#t Nam l&#i nhân danh m&#t đ&#u khác: s&#n đ&#nh. V&#i h&#, có hai khía c&#nh c&#n s&#n đ&#nh nh&#t: chính tr&# và xã h&#i. V&# chính tr&#, &#n đ&#nh có nghĩa là: m&#t, không có b&#o lo&#n; hai, không thay đ&#i ch&# đ&#; và ba, không có đ&#i l&#p hay đa nguyên đa đ&#ng gì c&#. V&# xã h&#i, &#n đ&#nh là không có chuy&#n xu&#ng đ&#ng bi&#u tình. Vì b&#t c&# lý do gì.

Nói cách khác, &#n đ&#nh, v&#i h&#, có nghĩa là m&#i th&# đ&#u &# trong nguyên tr&#ng. Ch&# đ&# c&#ng s&#n đã s&#p đ&# kh&#p n&#i r&#i ? K&# nó! &# Vi&#t Nam, ch&# nghĩa xã h&#i v&#n c&# là “con đ&#ng phát tri&#n t&#t y&#u”. &# kh&#p n&#i làn sóng dân ch&# dâng trào mãnh li&#t ? K&# nó! &# Vi&#t Nam, dân ch&# v&#n là đ&#u c&#m k&#. &# đầu ng&#i ta cũng lên án là Vi&#t Nam đ&#c tài và tham nhũng tràn lan ? M&#c k&#! Chính quy&#n Vi&#t Nam v&#n c&# là “chính quy&#n c&#a dân, do dân và vì dân”!

Ng&#i ta đ&#a ra hai lý do chính đ&# bi&#n minh cho nhu c&#u &#n đ&#nh &#y.

Th&# nh&#t, đ&# phát tri&#n. Vi&#t Nam đang nghèo và l&#c h&#u. Nhu c&#u l&#n nh&#t c&#a Vi&#t Nam là phát tri&#n đ&# m&#nh m&#, ti&#n b&# và giàu có ngang b&#ng các n&#c trong khu v&#c. Mu&#n v&#y, Vi&#t Nam c&#n &#n đ&#nh c&# v&# chính tr&# l&#n xã h&#i. Mô hình lý t&#ng mà ng&#i ta nh&#m t&#i là Trung Qu&#c và Singapore: C&# hai đ&#u phát tri&#n trên n&#n t&#ng m&#t quy&#n l&#c &#n đ&#nh, th&#m chí, đ&#c tài. Ng&#i ta cũng th&#ng nêu lên các bi&#n đ&#ng chính tr&# và xã h&#i &# Thái Lan trong m&#y năm tr&#c v&#i nh&#ng cu&#c bi&#u tình r&#m r&# c&#a c&# hàng ngàn ho&#c hàng ch&#c ngàn ng&#i, tràn ng&#p các khu ph&# chính &# Bangkok, làm tê li&#t vi&#c buôn bán và du l&#ch trong c&# m&#y ngày, có khi, c&# tu&#n... đ&# đe đ&#a dân chúng, ki&#u: “Th&#y ch&#a? Dân ch&# là nh&# v&#y đó!” Ng&#i ta c&# tình làm l&# m&#t s&# th&#t: b&#t ch&#p các bi&#n đ&#ng nh&# v&#y, kinh t&# Thái Lan v&#n phát tri&#n m&#nh.

G&#n đây, ng&#i ta nêu lý do th&# hai đ&# bi&#n chính cho nhu c&#u &#n đ&#nh: đ&#i phó v&#i Trung Qu&#c. Ng&#i ta lý lu&#n: Trung Qu&#c m&#nh, đang h&#m he l&#n chi&#m Vi&#t Nam, đ&#u chính ph&# Vi&#t Nam c&#n nh&#t hi&#n nay là s&#n đ&#nh đ&# đ&#ng đ&#u v&#i Trung Qu&#c. Nh&#ng đ&#ng đ&#u b&#ng cách nào thì ng&#i ta không nói. Đ&#u dân chúng th&#y, ngày này qua ngày khác, là nh&#ng s&# nh&#ng b&# liên t&#c. &# đây, r&#t đ&# th&#y l&#p lu&#n c&#a nhà c&#m quy&#n không v&#ng chút nào c&#: M&#t, m&#t s&#n đ&#nh đ&#a trên s&# tr&#n áp dân chúng ch&# là m&#t s&#n đ&#nh gi&#; và hai, gi&#a s&#n đ&#nh gi&# &#y v&#i m&#t s&# đoàn k&#t th&#c s&# đ&# ch&#ng l&#i ngo&#i xâm, ch&#c ch&#n, ai cũng bi&#t, s&# đoàn k&#t c&#n thi&#t h&#n h&#n.

Nhân danh

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c
Thứ Hai, 08 Tháng 10 Năm 2012 06:16

Trong b&#t c&# tr&#&#ng h&#p nào, vi&#c nh&#n danh &#n đ&#nh cũng v&#n ch&# là m&#t s&# l&#a b&#p nh&#m duy trì m&#t ch&# đ&# đ&#c tài và tham nh&#ng.

V&#i chi&#u bài &#y, ng&#&#i ta tha h&# tr&#n áp dân chúng.